



Razom bolo okolo nich rušno!

☞ Z vaku vyšlo hádam tisíc obrovských okrídlencov a bez súcitu zaútočili na návštevníkov.

Bzzz... Bzzz...

Pich! Pich! Pich!

Miu to najviac bolelo do ňufáka.

☞ „Roj! Veď to sú sršne!“ vylakane zvolal Oto, keď sa konečne spamätal, čo sa deje. Začal sa oháňať prednými labkami okolo seba. Aj on to schyťal! Sršne sa zamerali na jeho veľké uši.

„Utekajme, rýchlo!“ kričala Mia. „Blízko je prameň, skočíme do vody!“

Upaľovali k vode ako o preteky!

Roj sršňov im bol v päťach...



Obaja skočili do malej studničky, ktorú vytvoril lesný prameň medzi skalami.

Celí sa ponorili do vody.

*Zase nedobrovoľný kúpeľ*, vzdychla si Mia.

Po chvíli ich roj nechal na pokoji.

Obaja vyšli z vody na trávu.

„Brrr... asi som zamrzol,“ triasol sa Oto.

Mii opuchol ňufák – pred očami videla poriadnu hrču. Zajko si zase trasúc sa držal labkami dopichané ušiská.

„Konečne sa trasieš viac od zimy ako od ľaku,“ povedala mu Mia, ale Oto na ňu iba zazrel.

Pár metrov od studničky si našli miestečko, kde spomedzi konárov svietilo slniečko. Natiahli si na trávu svoje mokré kožušky.

„No... keby som nevidel na vlastné oči, tak tomu neuverím,“ počuli zhora nad nimi neznámy hrubý hlas.

